

Lekcia 6: Cvičenie „ohýbania“

Ohýbaním získavame tóny, ktoré sa na harmonike prirodzene nenachádzajú. Tieto tóny sú rovnako dôležité ako tóny neohýbané. Technika bendingu si vyžaduje zručnosť a tréning, pretože správne ohnúť napríklad na tretej dierke nie je zas tak ľahké, ako by sa mohlo zdať. Na tretej dierke môžeme takto zahrať okrem prirodzených G a H až tri ďalšie tóny: Ab, A, Bb. Nie je jedno, ktorý z nich hráme, tak ako na klavíri nie je jedno aké klávesy stláčame. Predchádzajúca veta sa môže zdať banálna a samozrejmá, no musím to zdôrazniť aj vzhľadom na rôzne inštruktážne videá, ktoré správnej intonácii dôraz neprikladajú a nabádajú hráčov „nejako to tam ohnúť“.

Cvičiť bending je dobré z chromatickou ladičkou, ktorá ukáže odchýlku od tónu. Nie vždy sa podarí intonovať úplne presne, mali by sme sa snažiť byť aspoň v tolerancii 10 centov (podľa mojich skúseností radšej nad než pod tónom). Skúsime teda pomaly ohýbať po jednom tóne a sledujúc ručičku na ladičke snažíme sa tón udržať v správnej výške čo najdlhšie, a čo najtichšie ako sa len dá.

Na dierke kde sa dá tónov ohnúť viac môžeme potom skúšať tóny ohýbať za sebou. Najprv staccato, t.j. tóny od seba oddeľujeme (napr.: 3 dierka = H, Bb, A, Ab). Potom ich zas môžeme hrať plynule za sebou. Na harmonike cvičíme na celom registri, to znamená, že nezanedbáme ani ohýbanie v hornej oktáve. Najproblematickejšie však budú pravdepodobne dierky 2 a 3. Pokiaľ už tóny dokážeme nasadiť jednotlivo skúsime medzi nimi plynule preskakovať, napríklad: hrám ťahaný tón na 4 dierke, z neho skúsím 3 dierku ohnutú pol tónu a za ňou 2 dierku ohnutú o celý tón. Kombinácií je veľmi veľa stačí si vybrať, koniec koncov na 3 dierke vieme spolu zahrať minimálne 5 tónov a takéto cvičenie vieme zamerať len na ňu.

Prajem veľa zdaru a trpezlivosti. Ohýbanie je náročné, ale je to jeden z posledných krokov k tomu, aby sme mohli začať zmysluplne hrať, o čo sa už pokúsime v ďalších lekciách.

